

?Oficina de Maquinària Industrial (1981)

31 de juliol de 1981, darrer dia de feina abans de les vacances d'estiu, els companys de treball acomiaden Ricard Lladó, el dia de la seva jubilació de Maquinària Industrial SA (MISA). D'esquerra a dreta, Josep Torres, Pere Sinfreu, Ricard Lladó, Isabel Garcia, M. Lluïsa Batlle, Antoni Sanz i Josep M. Pérez, dins l'oficina de comptabilitat.

Foto: Arxiu particular. Ll. B.

A part de les compres i vendes, es cuidaven també de les nòmines. Tots ells amb màniga curta, amb camises i polos estampats típics de l'època. Al seu davant, una taula amb el plat i el telèfon fix i els arxivadors. Hi havia el costum abans de marxar de vacances de tancar els fitxers amb papers d'embalatge, tal i com es veu en la fotografia. Darrere d'ells, a sota, s'observen els armaris grisos de l'oficina comercial i, just al centre de la fotografia, regals i algun llibre de comptabilitat, amb un quadre de natura morta pintat per la treballadora Carmen Guijarro. La tanca de vidre amb aironfix impedeix veure amb transparència el que hi ha més enrere de l'oficina contigua, que és la comercial, separada per vidres, amb marcs metàl·lics de ferro i una pasta plàstica. A dalt, s'hi observen els fluorescents lluminosos.

Després de la crisi del tèxtil, MISA iniciava el 1971 la darrera part de la seva existència amb un Pla Estratègic que plantejava la venda de les finques que explotaven al centre de Manresa, subsistir en un espai més funcional i adquirir noves naus a la comarca, que l'abril de 1975 ja tenia a punt a Sant Vicenç de Castellet. El 1976 comencen l'activitat, amb les primeres comandes estrangeres. A les missions comercials de Mèxic, Veneçuela i Sudàfrica internacionalitza l'activitat el 1977 amb projectes a l'Orient Mitjà: és l'època d'exportacions cap a l'Iraq, Egipte i Jordània, amb comandes grans que obliguen a treballar a fons les noves naus de Sant Vicenç, mentre el

departament tècnic i les oficines queden a Manresa. A finals de dels setanta es desfan de la Foneria. El 1979 s'havia reduït el 17% de la plantilla perquè comencen a notar la crisi. El 1981 la fàbrica està en un moment de plena reconversió, amb una doble estratègia: la diversificació dels productes i la reducció de personal. Les noves naus de Sant Vicenç s'ocupen plenament el 1986: feien trens, muntaven els vagons dels Ferrocarrils Catalans, quan es va fer la remodelació dels antics, d'altres de Renfe amb parets lliscants d'alumini, muntaven els *buggies* (grups de rodes), retroexcavadores i llanxes. El maig de 1987 es venien el gran edifici fàbrica del carrer Pompeu Fabra a Immobiliària Catalònia. Oficialment es tancava per contribuir al salvament de l'empresa mare, la Maquinària Industrial SA, que s'havia constituït en societat mercantil i anònima el 2 de gener de 1923, a Barcelona, a casa del notari Narcís Batlle i Baró. La van fundar els empresaris del comerç Jaume Castell Molas, de Manresa; Ricard Viñas Geis, de Balsareny; Agustí Masallera Castell i Baudili Navarra Torres, de Barcelona, i Nicolau Perelló Bonnin, de Santa Coloma de Cervelló.